

Chương 551: Trộm Mộ (1) - Tiến Đến Lăng Mộ Hoàng Gia

(Số từ: 3819)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:16 AM 10/09/2023

Lăng mộ Hoàng gia không chỉ phục vụ như là nơi tôn nghiêm vĩnh cửu cho Hoàng gia.

Đó cũng là nơi yên nghỉ của những người đã lập được những chiến công vĩ đại, xứng đáng được chôn cất trong Hoàng tộc mặc dù họ không thuộc dòng máu cao quý. Được chôn cất ở đây, ngoài giới quý tộc, là một vinh dự sâu sắc, biểu thị những đóng góp to lớn của một người cho Đế chế.

Do đó, những người được chôn cất ở đây luôn là những nhân vật nổi tiếng hoặc anh hùng có ý nghĩa lịch sử.

Nói một cách thẳng thắn, đề xuất cướp bóc lăng mộ của Olivia với mục đích tăng cường sức mạnh cho các Death Knight, thực tế mà nói, là lựa chọn tốt nhất.

Nếu thành công, nó sẽ vượt xa các chiến trường khác, chẳng hạn như Serandia.

Thu nạp Death Knight tại căn cứ đồng minh thực tế là không thể. Tuy nhiên, miễn là họ tránh được sự phát hiện tại lăng mộ Hoàng gia, thì họ sẽ không bị cản trở.

Đúng như dự đoán, Charlotte tái mặt trước ý nghĩ đó, rùng mình thấy rõ.

"Nếu nó phải được thực hiện... Tôi cho rằng chúng ta không có lựa chọn nào khác..."

Bất chấp sự dè dặt sâu xa của mình, cô ấy cảm thấy mình không có thẩm quyền để tranh luận về vấn đề này và do dự ngồi vào chỗ của mình.

"Nhưng liệu phần còn lại có chuyển đổi thành công thành Death Knight không?"

"Tôi không thể nói chắc chắn, vì tôi không thường xuyên làm những việc như thế này. Nhưng điều quan trọng là nhiều anh hùng đã không được chôn cất lâu."

Olivia nở một nụ cười ranh mãnh.

Olivia của tôi...

Gần đây, Olivia của tôi đã trở thành một nguồn sợ hãi.

"Có những anh hùng được nhận vào lăng mộ Hoàng gia sau những đóng góp của họ trong sự cố Cánh cổng. Thậm chí trước đó, chúng ta đã có Chiến Tranh Nhân Ma, phải không? Những thương vong đáng chú ý từ Chiến Tranh

Nhân Ma có thể sẽ được chôn cất trong lăng mộ Hoàng gia."

"Ah..."

"Tôi cho rằng điều đó hợp lệ ..."

Charlotte gật đầu đồng ý một cách miễn cưỡng, nét mặt cô đầy buồn bã.

Đó là thời điểm mà các anh hùng được tạo ra với số lượng lớn.

Do đó, khẳng định của Olivia về nguồn cung cấp hài cốt dồi dào trong lăng mộ Hoàng gia để làm nguyên liệu cho Death Knight là không thể phủ nhận.

Nhiều hy sinh đã được thực hiện, và sẽ tiếp tục cho đến khi chiến tranh kết thúc.

Cuộc sống đang rơi xuống.

Nhưng điều đó có biện minh cho việc khai thác người chết không?

Câu trả lời vẫn không chắc chắn.

Không có gì đảm bảo rằng hành động không phù hợp này sẽ không gây ra nhiều điều tương tự.

Tuy nhiên, yêu cầu đối với nó là không thể nghi ngờ.

Không ai có thể bác bỏ lập luận của Olivia rằng không có bí mật nào khi người sống gặp nguy hiểm.

Hành động sắp xảy ra của chúng ta có đủ điều kiện là trộm mộ không?

Thông thường, trộm mộ liên quan đến hành vi trộm cắp đồ đạc được chôn cùng người quá cố. Nhưng chúng tôi không quan tâm đến tài sản của họ; chúng tôi nhằm mục đích cướp bóc những gì còn lại. Về mặt đạo đức, đó là một sự vi phạm thậm chí còn hơn cả việc trộm mộ.

—Mùa đông.

Khi các đồng minh bắt đầu tập hợp lại, chúng tôi đang âm mưu củng cố hàng ngũ của chính mình, dự định biến những người còn lại trong lăng mộ Hoàng gia thành những Death Knight.

Để thực hiện kế hoạch này, chúng ta cần rời Edina và hành trình đến Thủ đô Đế quốc.

Nhóm điều hành sẽ bao gồm 3 thành viên.

—Olivia Lanze, được giao nhiệm vụ hồi sinh các Death Knight; Harriet de Saint-Owan, được giao nhiệm vụ hỗ trợ vận chuyển và chuẩn bị thoát hiểm khẩn cấp; và bản thân tôi, để xử lý mọi trường hợp khẩn cấp về thể chất không lường trước được.

Airi có thể hỗ trợ, và Charlotte thậm chí còn hơn thế, nhưng không có lý do thuyết phục nào để lôi kéo họ vào. Những gì Charlotte sẽ chứng kiến sẽ rất đau lòng, và Airi, là một con quỷ, sẽ gặp phải những hạn chế trong hành động của mình.

"Tsk, tôi nghĩ cuối cùng tôi cũng có thời gian một mình với Reinhardt, nhưng tự nhiên, ai đó phải đi cùng."

Olivia cau có, mắt lướt qua Harriet khi cô ấy chuẩn bị Ma pháp [dịch chuyển tức thời].

"Và làm thế nào để cô đề xuất chúng ta đến Thủ đô Đế quốc mà không có tôi?" Harriet vặn lại.

"Cô có thể thả chúng tôi xuống đó, để chúng tôi trong vài tháng, sau đó quay lại đón chúng tôi, phải không?"

"Có cần phải lôi chuyện này ra lâu như vậy không?"

"Con người không thể đoán trước được. Không phải quân đồng minh đã nói rằng họ cũng sẽ nghỉ ngơi sao? Tôi cũng muốn chia sẻ thời gian nghỉ ngơi với Reinhardt."

Olivia cười toe toét ranh mãnh với tôi, bóng gió rằng chúng tôi có thể tham gia nhiều hoạt động khác nhau cho đến khi mùa xuân đến.

Cô ấy đang ám chỉ điều gì?

"Với tình trạng của Thủ đô Đế quốc, tôi thực sự nghi ngờ cô sẽ cảm thấy như vậy."

"Hmm... nó thực sự khủng khiếp như vậy sao?"

"Tôi không thể truyền đạt nó đầy đủ... cô sẽ hiểu khi xem nó."

Nếu thư giãn thực sự là mục tiêu của chúng tôi, thì chúng tôi đã tốt hơn ở Edina. Thủ đô Đế quốc, như chúng tôi đã nhớ, không phải là một nơi giải trí.

Nó sừng sững như một thành phố khắc nghiệt, một màn u ám kéo dài bao phủ nó.

Mục tiêu của chúng tôi rất rõ ràng: bảo vệ những xác sống mạnh mẽ.

"Cô cẩn thận miệng lưỡi đi, kéo rước họa vào thân đấy."

"Thực ra, chúng ta đang dùng [thần lực] để đánh thức họ, tại sao chúng ta lại bị trừng phạt? Nếu đó là một phước lành, thì đó là một phước lành."

"Tại sao nó nghe ít sai hơn khi cô diễn đạt nó theo cách đó?"

Harriet tiếp tục niệm chú, rõ ràng là đã mệt mỏi vì những lời bông đùa.

Đó là sự thật.

Hành động của chúng tôi sẽ không phải chịu sự trừng phạt của thần thánh; đó là sức mạnh của Kier mà chúng tôi đang khai thác, vốn có bản chất thần thánh. Hành động tạo hoạt ảnh cho Undead bằng sức mạnh của Kier còn hơn cả một điều may mắn, phải không?

Tôi cảm thấy hơi chóng mặt.

"Chúng ta hãy di chuyển."

Những dòng mana màu xanh cuộn quanh Harriet, và với một luồng ánh sáng đột ngột, chúng tôi rời khỏi Edina.

—Một con hẻm ở Thủ đô Đế quốc.

Khoảnh khắc Olivia xuất hiện từ [Dịch chuyển tức thời hàng loạt], cô ấy chun mũi.

"...Mùi gì vậy?"

Harriet, nổi tiếng với dạ dày nhạy cảm, đã bịt miệng khi xuất hiện.

Con hẻm dày đặc mùi hôi thối kinh khủng, sự pha trộn của thối rửa, mục nát và mùi chua không thể xác định được.

Ngay cả đối với một con hẻm, điều này đã vượt quá sự nhột nhạt.

Bất chấp không khí mùa đông lạnh giá, mùi hôi thối vẫn tồn tại.

"Hãy ra khỏi đây."

"Ugh, em nghĩ mình sẽ nôn... bleh..."

"Không! Cố lên!"

"Nếu em không thể, hãy bế em bằng tay của anh..."

"Nếu em có thể nói những điều vô nghĩa, em đủ cứng rắn để chịu đựng điều đó. Đi thôi."

Khả năng đùa giỡn của cô ấy cho thấy cô ấy có thể chịu đựng được.

Tôi cũng nhanh chóng rời khỏi nơi này, mùi kinh khủng không thể chịu nổi.

-Ugh!

Sau đó, âm thanh của ai đó 'thực sự' nôn mửa vang vọng từ phía sau.

"...Công chúa của anh?"

"...Cô ấy làm thật à?"

Olivia trở mắt nhìn Harriet, người đang run rẩy dựa người vào tường.

-Ugh, ugh... ugh!

Có phải cô ấy đang cố gắng kìm nén cảm giác muốn nôn?

"Không nên giữ lại! Nôn ra đi!"

Sau đó tôi nhận ra, Olivia là một phụ nữ am hiểu đường phố.

Nhưng Harriet, Công chúa của chúng tôi, là một Hoàng gia đích thực, không được trang bị đầy đủ cho những tình huống như vậy.

"..."

"Cô gái nôn mửa."

"Cút đi! Đừng gọi tôi như vậy nữa!"

Trước sự trêu chọc của Olivia, mắt Harriet rưng rưng, khuôn mặt giàn giụa nước mắt do cô buồn bực.

Không thể phủ nhận rằng Công chúa của chúng tôi đã phải chịu muôn vàn gian khổ. Bây giờ, trên hết, tôi phải chứng kiến cảnh cô ấy nôn và nôn trong một con hẻm.

Harriet chớp chớp mắt, mắt cô nhắm lại.

Mặc dù vậy, Olivia dường như thực sự quan tâm. Khi cô dịu dàng vỗ lưng Harriet, mắt Harriet mở to, một cảm giác nhẹ nhõm đột ngột bao trùm lấy cô.

"Đừng đánh giá thấp sức mạnh của người đứng đầu Thánh Hội."

"Đó không phải là sức mạnh của cô, đó là của các vị thần. Tại sao cô lại hành động cao cả và hùng mạnh như vậy?"

"Nếu sức mạnh đó thể hiện thông qua tôi, thì nó không phải là của tôi cũng như của họ sao?"

"Reinhardt, chắc các vị thần mất trí rồi. Họ ban sức mạnh của mình cho những người như cô ấy. Anh có nghĩ vậy không?"

Harriet nhìn tôi, tìm kiếm sự xác nhận.

"Anh xin lỗi..."

"Tại sao anh lại xin lỗi?"

"À, đừng bận tâm... chỉ là..."

Tôi vô tình xin lỗi.

Ah! Các vị thần thực sự phải kỳ lạ thì tôi sẽ kỳ lạ!

Cả Olivia và Harriet dường như đã nảy sinh thái độ bất kính đối với thần linh.

Olivia tin rằng sự vĩ đại của cô ấy đã làm lu mờ các vị thần, còn Harriet thì tin rằng các vị thần đã loạn trí.

Bất chấp điều đó, cuối cùng chúng tôi cũng ra khỏi con hẻm và bước ra đường.

Lật ngược áo choàng và thi triển một Ma pháp kín đáo, chúng tôi lang thang giữa những người qua đường mà không bị chú ý.

Cuối cùng chúng tôi thấy mình đang ở quận Wenster phía nam của Thủ đô Đế quốc, gần Temple hơn là Cung điện.

"Chúng ta có nên lấy gì đó để uống không?"

"Ừm."

Ngay cả Harriet kiên cường của chúng tôi cũng có thể làm ảm lên nếu chuyện này xảy ra sớm hơn.

Gặp phải một tình huống tàn khốc như vậy hẳn đã khiến cô ấy suy sụp.

Bất chấp sự chán nản lan tràn trên đường phố, tôi quyết định mời Harriet một ly để cô ấy thanh lọc khẩu vị.

"Mẹ kiếp, tại sao một bình nước lại là ba đồng bạc?"

Các điểm mua khan hiếm và giá cả hết sức thái quá.

Đó chỉ là nước.

Một chai nước duy nhất ở Thủ đô Đế quốc có giá vô lý, có giá ba đồng bạc.

Harriet súc miệng bằng nước, vẻ hối lỗi hiện rõ trên mặt cô.

"Chúng ta không cần phải kiểm tra giá khác."

Chỉ từ chi phí nước, Olivia dường như nắm bắt được tình hình nghiệt ngã của Thủ đô Đế quốc, tặc lưỡi thất vọng.

Khi đi qua các con phố, chúng tôi nhận thấy khuôn mặt của những người dân đói khổ và sự đói khát rõ ràng của những người qua đường.

Cái chết là một vị khách bình thường trên chiến trường, nhưng ở đây, nó đến dưới hình thức đói khát.

Đã là mùa đông.

Chúng tôi may mắn không được chứng kiến trực tiếp, nhưng những người vô gia cư lạc đường rất có thể chết cóng trong những con hẻm này.

"Khu vực này tương đối tốt hơn. Điều kiện ở các khu tị nạn ở ngoại ô còn tồi tệ hơn nhiều."

Thủ đô Đế quốc đã thất bại trong việc hỗ trợ dân số đang phát triển của nó.

Tuy nhiên, Đế chế đã phải duy trì một đội quân lớn.

Những người rơi qua các vết nứt đã chết.

"Đám đông tụ tập ở đó để làm gì? Nó có phải là một hình thức phân phối nào đó không?"

"Xếp hàng! Xếp hàng!"

Theo ngón tay chỉ của Olivia, chúng tôi thấy một góc quảng trường náo nhiệt.

Ban đầu chúng tôi nghĩ rằng đó có thể là một đợt phân phát thực phẩm, nhưng chúng tôi đã nhầm.

"Đó là một trung tâm tuyển dụng."

Harriet nhận ra nó.

Trên cao, nhân viên an ninh kiểm soát đám đông, trong khi các sĩ quan triều đình gầm lên mệnh lệnh.

Tiếng nói của họ bị nuốt chửng bởi sự náo động của quần chúng.

"Trong quân đội, ít nhất sẽ không chết đói," Olivia nói, nụ cười của cô ấy nhuộm màu cay đắng.

Nếu nạn đói là không thể tránh khỏi, thì việc nhập ngũ dường như ít tệ hơn. Cái chết dưới móng vuốt của dã thú hay cơn đói còn cao đều như nhau.

Đó không phải là về những nguyên nhân cao cả, sứ mệnh vĩ đại của con người hay sự tận tâm.

Trở thành một người lính đơn giản có nghĩa là ngăn chặn nạn đói.

Đây là cách những người lính bình thường, không cần thiết được thay thế, một chuyện quá bình thường.

Bị ném vào trận chiến mà không được huấn luyện sử dụng vũ khí thích hợp, mặc áo giáp sờn và trang bị một ngọn giáo duy nhất, họ chẳng khác gì bia đỡ đạn.

Những người này sẽ thoát khỏi nạn đói chỉ để không ngừng bị ném vào guồng máy chiến tranh.

"Nếu chúng ta làm đúng công việc của mình, chiến tranh sẽ kết thúc sớm hơn. Đó cũng là điều tốt cho họ. Chúng ta đừng xao nhãng và tập trung vào nhiệm vụ của mình," Olivia khuyên.

Nghe lời cô ấy, Harriet và tôi làm theo.

Lời nói của cô tràn đầy hy vọng nhưng chứa đựng sự lạnh lùng, tính toán kỳ lạ.

Đó là một thực tế khắc nghiệt.

"C-chuyện này thật đáng sợ."

"Nếu nước mắt có thể kết thúc tất cả những chuyện này, tôi sẽ khóc cho tất cả mọi người trên thế giới. Nhưng đó không phải là cách nó hoạt động, phải không?"

"..."

Nước mắt sẽ không giải quyết được bất cứ điều gì, vì vậy chúng tôi đã giữ chúng lại.

Giống như tôi đã thay đổi, như Liana đã thay đổi, Olivia cũng đã thay đổi.

Lăng mộ Hoàng gia là nơi an nghỉ không chỉ của dòng dõi Hoàng gia mà còn của những anh hùng vĩ đại và những nhân vật nổi tiếng đã lập được những chiến công xuất sắc. Trước khi chúng tôi khởi hành, Charlotte đã cung cấp nhiều thông tin về những chủ đề này.

Bất chấp sự thờ ơ rõ ràng của chúng tôi đối với hài cốt Hoàng gia, Charlotte đã hỗ trợ làm ô uế lăng mộ của tổ tiên mình để tạo điều kiện thuận lợi cho việc sử dụng quyền lực bất chính ở đó.

Đó là một lựa chọn khó khăn mà Charlotte đã tự mình đưa ra.

Chúng tôi đang băng qua cây cầu nổi phần phía nam và phía bắc của Thủ đô Đế quốc.

Ở phía bắc là Cung điện Hoàng gia Emperatos trên một ngọn đồi, trong khi Temple có thể nhìn thấy ở phía nam.

Trại tị nạn rộng lớn ở ngoại ô Thủ đô Đế quốc nằm ngoài tầm nhìn từ trung tâm thành phố. Có lẽ như vậy tốt hơn, vì cảnh tượng của nó sẽ chỉ gieo thêm nỗi tuyệt vọng.

"Mọi thứ hẳn sẽ rất tồi tệ nếu ngay cả chuyến tàu ma thuật cũng không chạy," Olivia lưu ý.

"Thực vậy."

Tài nguyên, bao gồm cả đá ma thuật, quá ít đến nỗi tàu ma thuật, phương tiện di chuyển chính trong Thủ đô Đế quốc, chỉ hoạt động cho nhu cầu hành chính và quân sự. Vì vậy, chúng tôi phải đi bộ.

Hình ảnh đoàn tàu ma thuật đứng yên ở Thủ đô Đế quốc đã nhấn mạnh một thực tế nghiệt ngã rằng một phần đáng kể tài nguyên của đế chế đang bị tiêu hao bởi việc xây dựng và vận hành các Titan.

Tôi tự hỏi làm thế nào họ đối phó với những con quái vật thỉnh thoảng đột kích vào các trại tị nạn.

Có lẽ không biết thì tốt hơn, để tránh gánh nặng của những suy nghĩ rắc rối như vậy.

Nhìn về lâu đài phía xa, Olivia thì thầm, "Ngay cả anh hùng cũng có cấp bậc... Chà, tôi cho rằng điều đó là bình thường."

Không phải mọi người đạt được sự vĩ đại đều có thể được yên nghỉ trong lăng mộ Hoàng gia.

Chỉ một số ít anh hùng chiến tranh được vinh danh khi được an táng trong lăng mộ Hoàng gia. Nói chung, những giải thưởng như vậy là do người để lại và chỉ một số ít cá nhân còn sống mới được vinh danh như vậy.

Đương nhiên, không phải tất cả các anh hùng đều tìm thấy nơi an nghỉ cuối cùng trong lăng mộ Hoàng gia.

"Chúng ta có thể tấn công nghĩa trang quốc gia ở phía bắc của Thủ đô Đế quốc thay vì lăng mộ hoàng gia..." Harriet đề nghị.

Theo Charlotte, nghĩa trang quốc gia ở phía bắc cũng là nơi lưu giữ hài cốt của những cá nhân đã lập được những chiến công xuất sắc.

Nó có ý nghĩa; lăng mộ Hoàng gia không thể chứa tất cả các anh hùng mà không biến thành một nghĩa trang quá đông đúc.

Chia sẻ một ngôi mộ với Hoàng gia là một đặc quyền được trao cho một số ít người được chọn.

Do đó, nghĩa trang quốc gia có quy mô lớn hơn, chứa nhiều hài cốt hơn so với lăng mộ Hoàng gia.

Hai sự kiện quan trọng, Chiến Tranh Nhân Ma và Thảm Hoạ Cồng, xuất hiện trong tâm trí.

Những người đã ngã xuống trong những cuộc chiến này và đã đạt được những thành tựu vĩ đại có nhiều khả năng được an táng tại nghĩa trang quốc gia hơn là lăng mộ Hoàng gia.

Cụ thể, những người có hài cốt chưa bị phân hủy hoàn toàn hoặc có khả năng quay trở lại cao hơn sẽ cư trú ở đó. "Xâm nhập vào nghĩa trang quốc gia ở ngoại ô dễ hơn là lén vào Cung điện Hoàng gia. Tôi đề nghị chúng ta thử đến đó trước," Harriet đề xuất.

Olivia nhún vai trước đề nghị của Harriet. "Cô đang nói về cái gì vậy? Chúng ta sẽ đến cả hai."

"...Tôi nghĩ cô sẽ nói điều gì đó như thế." Harriet thở dài, cam chịu.

"Chúng ta cần tận dụng mọi nguồn lực có thể. Ai biết được? Có lẽ chúng ta sẽ đánh thức một trong những Anh hùng huyền thoại để hỗ trợ chúng ta?"

—5 Đồng đội Huyền thoại. Ragan Artorius. Ragdina Olf. Seijaria. Mullerun. Sheidin. Ngôi mộ của họ chắc chắn nằm trong lăng mộ Hoàng gia.

"Rõ ràng là chúng ta đang làm việc với giả định rằng có xác chết và chúng ta có thể nuôi chúng."

"Tôi không thể bỏ qua khả năng này. Tôi không thể dự đoán phiên bản Undead của những Anh hùng này sẽ hữu ích như thế nào, nhưng vẫn vậy."

Charlotte đã nhắc nhở chúng tôi rằng điều này chỉ khả thi nếu các thi thể được bảo quản một cách thích hợp.

Ngôi mộ của Ragan Artorius nằm trong lăng mộ Hoàng gia, nhưng nó trống rỗng.

Cả cơ thể của Ragan Artorius, người đã biến mất khi chiến đấu với Ma vương, cũng như cơ thể của Ma vương Valier đều không có mặt.

Chúng tôi không thể hồi sinh Ragan Artorius; cơ thể của anh ấy đã mất tích.

Tuy nhiên, hài cốt của bốn anh hùng khác đã được thu hồi. Mặc dù một số trong số chúng là hài cốt không hoàn chỉnh, nhưng chúng thực sự đã được lấy lại.

Như vậy, ngoài lăng mộ của Ragan Artorius, thi thể của 4 anh hùng khác chắc chắn nằm trong lăng mộ Hoàng gia.

"Ragan Artorius là không thể, nhưng đối với những người khác, chúng ta phải thử. Chúng ta không bao giờ biết cho đến khi chúng ta làm," Olivia nói, liếc nhìn tôi đầy vẻ hiểu biết.

"Chúng ta có thể gọi đây là sự trả thù không, Reinhardt?" Olivia hỏi.

Về mặt kỹ thuật, chúng tôi đang nuôi những kẻ đã góp phần gây ra cái chết của cha tôi như những Undead để chiến đấu.

"Có ích thì có, không có thì thôi. Có cần dùng những lời kịch tính như vậy không?"

"Đôi khi, anh có vẻ rất vô cảm. Đặc biệt là về vấn đề này."

Chà, ông ấy không phải là cha ruột của tôi, nên không thể khác được.

Nếu tôi là Valier thực sự, tôi sẽ coi thường Ellen và mọi thứ sẽ không kết thúc theo cách này.

Tôi giữ những suy nghĩ của mình cho riêng mình.

Không thể có sự gắn bó hay tình cảm nào đối với Valier tiền nhiệm; chúng tôi thậm chí chưa bao giờ có một cuộc trò chuyện.

Tuy nhiên, có một số cảm giác tội lỗi.

Valier tiền nhiệm đã ước Sự cố Cổng không bao giờ xảy ra.

Cuối cùng, tôi là nguyên nhân của Sự cố Cổng.

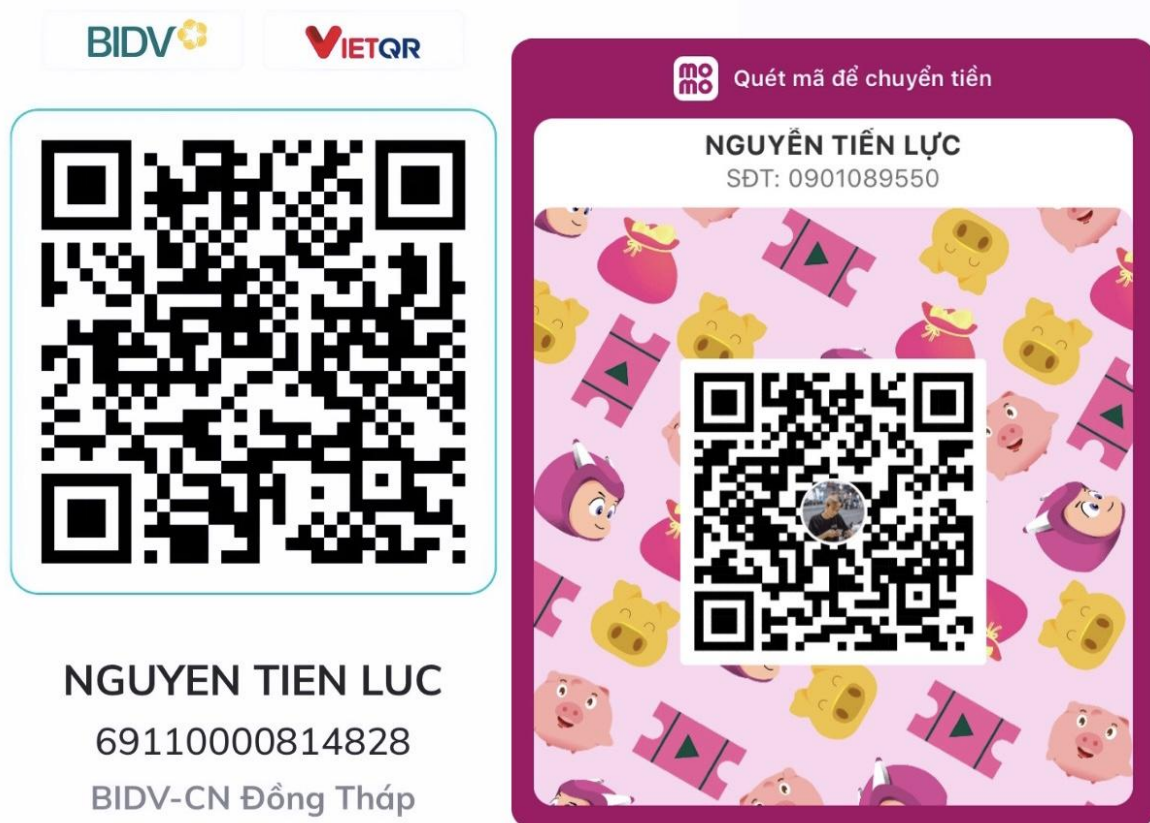
Mong muốn của Valier tiền nhiệm đã mãi mãi tan vỡ vì tôi.

Từ cảm giác tội lỗi và trách nhiệm này đã nảy sinh tình cảm của tôi đối với Valier tiền nhiệm.

Tuy nhiên những cảm giác này có vẻ không đáng kể, chúng không thể bị bỏ qua.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading